

LAGSAVIS FOR

U.L. DAGGRY.

UTGAVE NR. 4 - 1988.

HEIMHUG

Redaktøren har ordet!

Takk for sist! Og vel møtt til et nytt arbeidsår i laget. Etter den praktfulle sommeren vi har hatt i år går vi ut i fra at alle går løs på nye arbeidsoppgaver med fornyede krefter og gåpåhumør. Vi i Heimhug skal i hvertfall gjøre vårt.

Det gleder oss at avisa har falt i smak, og vi håper riktig mange vil sende stoff til oss. Noe som vi setterekstra stor pris på er at den riktig unge garde i bygda vil gi bidrag til avisa. Stå på, unger! Deter slik det skal være. Og vi har mange nummer som skal ut, så de som ikke får stoff med i denne avisa kan få det i neste. Som dere vil se på neste side i avisa, så er det ikke bare nå for tiden vi har problemer med å skaffe stoff til avisa.

For øyeblikket har vi en god del, men vi oppfordrer likevel både unge og eldre til å sende stoff til oss.

Sammen skal vi nok få denne lokalavisa til å fungere !

Inger-anne Sletten.

Redaksjonen i arbeid !
R

For siste gang ,lover du nå å levere stoff til neste nr. av lagsavisa " Heimhug " ?

Yrtelegg i "Heimhug" den 25te mai 1913, "Heimhug's
ånden aargang." Forfatter er ukjent, men
redaktøren het Einar Jakobsen.

Fruer og Herrer og Piker og Frøkner av alle kjønn!

Det er visstnok alle ovenstaende bekjendt at en ko som skal gi megen og god melk, må ha foring deretter. Det ligger også når til at antake, at bemeldte ovennevnte har såpass gnist av forstand at de kan skjonne at en nyfødt heimføring lever ikke av at ligge og snappe etter luft. Å nei såmænd. Der må nok en god melkegeit til der, eller idetminste en durabelig tåteflaske. Skam få den mor eller far som i ungdommeligt letsind seg børn erhverver, men rent glemmer melkegeiten eller tåteflasken. Nu vil I vel sige, at ingen er så unaturlige, at de ikke mater sit avkom. Dertil kan jeg svare med et exempel hentet lige ut av livet fra vor egen bygd. Døm så selv!

I et hus fødtes en jentunge. Ingen ville riktig vedgå at være far til ungen, og det som værre var, man visste ikke ganske sikkert hvem som var moren heller. Det gikk så til. Barnet fødtes på et møte, og ingen anet av hvem. Moren meldte seg ikke, og faren, den filuren, hørte den spede, yndige barnerøst og lot som intet. Vel nok fornam han en heftig beven i sine indvoller og i sit hjerte og sine nyrer, men mænd forstår heldigvis at beherske seg i sådanne rørende øyeblikk. Som sagt, der lå barnet. Umenneskeligt ville det være ganske at overlate det til sin skjæbne, og efter lang pønsen og dybsindig grublen, kom forsamlingen overens om at de skulle opføde og mate det i fælleskab. Så blev da gjort. Men du hellige Jeremias for en sulteforing! En og anden slængte en dråbe i skrikhalsens mund, men de fleste glemte sit hellige løfte om at yde bidrag til levemåten. Derfor er jentungen nu bare skind og ben, og det ser ut til at hun snart er færdig fra denne verden. Dog, ennu kan hun reddes. Ennu kan hun komme til at blomstre og vokse, og bli til fryd og glæde og idel lyksalighed for dem som vil gi hende litt at leve av. I barmhjertighetens navn! Yt en skjerv hver efter evne. I fruer og mænd, jomfruer, frøkner og desslige. Lat ikke den skam og den skjensel komme over oss at vi skal være skyld i dette sultemord. Barnet er godt og barnet er vakkert, og jeg vil derfor inderlig ønske og håbe at den stund og time, da vi kommer til at møtes ved dette barnets grav, må ligge langt, langt hen i fremtiden! Men skulle mot formodning eders hjerters hårdhet bevirke at I lader henne dø, da "ved verdens grådigste lus", jeg sværger, at eders øienvand skal rinde u-stanselig og eders sukke skal gi ekko i bjergene, når I med hyl og veklage har skuet nedenstående, vekjømelige gravskrift:

"Herunder hviler pikebarnet "Heimhug"! Avlet i hast og uden omtanke og eftertanke. Død Anno 19-hundreogdendtid av sult!"

UNGDOMSLAGSMØTE PÅ STEINRØYS; 11. SEPTEMBER; kl. 20.00.

Saksliste: !: Referat fra protokollen.

2 :Diverse skriv.

3: Undergruppene presenterer høstens planer.

4 : Doning utenfor huset før Nordisk Kulterkveld.

5 : Eventuelt.

14 personer møtte fram ,og formann Lisbeth Klaussen ønsket velkommen.

Sak 1 : ref, prot.. Godkjent med en bemerkning om at etternavnene måtte leses opp, da ikke alle visste hvem personene var, når bare fornavnet st

Sak 2 : Diverse skriv. Brev fra kulturkontoret med beskjed om at arrangement som skulle være med i høstens kulturkalender, måtte være innlevert innen 21. sept.

Fristen for våraktivitetene er januar-89.

Sak 3 : Undergruppene .

Ungdomsgruppa presentert ved Mette R. Vassvik hadde ikke startet opp med noe enda.

Planene var å få i stand et teaterkurs for barn i løpet av høsten. Ellers hadde de undersøkt mulighetene for å ha et " Kom og Dans- " kurs. Mange ideer, men lite konkret.

Teatergruppa v/Marianne Sletten hadde arbeidet med forberedelsene til komedien " Den Spanske Flu ". Det var problemer med å få tak i personen som satt med rettigheten til stykket, men de skulle starte opp med øvingene så snart de fikk nok skuespillere. Det er beregnet premiere ut på vårparten.

Idrettsgruppa v / Rune Jensen satset på å gjennomføre de tradisjonelle aktiviteter , trimkvelder på skola, cuprenn og Altern mesterskap.

Studieleder Kickan Zetterlund Nilsen hadde planer om å få igang et kurs i strådekorasjon og et i juledekorasjon.

Hun skulle også prøve på nytt med et gammeldanskurs, for å se om ikke danseinteressen blant Alternværingene var større på høsten.l

Det ble muligens førstehjelpskurs hvis hun fikk tak i instruktører. Lisbeth Klaussen foreslo Sjakk/bridge/bordtenniskurs.

Sak 4 : doning.

Mange var nysgjerrige på hva som skulle skje på Nordisk Kulturkveld. Formann Lisbeth opplyste at kommunen hadde henvendt seg til ung. laget for å spørre om vi ville være vertskap for en "kosekveld ". Det var representanter for de nordiske vennskapsbyer som skulle til Rana på en ungdomskonferanse, og kulturkontoret ønsket at "Daggry " skulle ha middag og kaffe, samt litt underholdning for gjestene. Dette hadde vi tatt på oss, og derfor burde det bli ryddet opp både inne og ute. Det ble vedtatt at huskomiteen fikk i oppdrag å ta de nødvendige skritt.

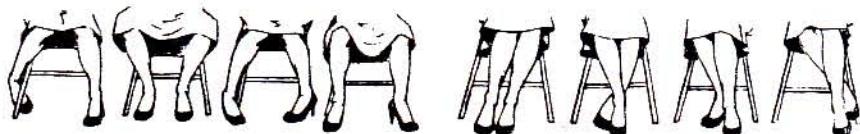
Sak 5 : Astrid Karlsen påpekte at vi måtte søke om støtte til de forskj. kursene. Rune Jensen skulle være behjepelig med utfylling av skjemaer.

Astrid påpekte også at "Heimhug " måtte også ha med etternavnene på folk. Ellers ville hun høre om det hadde vært mye folk på utflukten i sommer. Lisbeth opplyste at 2 voksne og 5 barn hadde meldt seg på. Det skulle komme nærmere referat i et "Heimhug ".!

Det ble servert kaffe og kaker., og formannen solgte lodd i pausen.

Ungdomslaget har et lotteri på gang, vi skal sitte på Domus og selge lodd 1 uke i oktober. Gevinstene er hovedsakelig fra lokale " Kunstnere,

Referat : Mette Røbergeng Vassvik (sekretær)

Uheldig og god plassering av føttene under et ungdomslagsmøte.
Tips til fri benyttelse på neste møte som blir 6. november kl. 20 .00
Kommer du ?

Så har høsten grepet skikkelig tak, uten skrupler river den i stykker den fine sommeren vi har hatt, og etterlater naturen ribbet tilbake.

For oss menneske „kryp“ er det ingen vei tilbake til sol og varme, vi må gjennom vinteren først !

Nettopp derfor kan vi by våre lesere en reportasje fra den tid vi kunne nyte sommeren. Får håpe beskrivelsene av vår bygd en varm dag i juni, kan spre varmen til de frosne sjeler !

EN SOMMERDAG PÅ ALTEREN !

Kalenderen viste juni, klokka viste kvart på elleve, og graderstokken 22°C.

Alt lå til rette for et journalistisk perfekt sommer-reportasje.

Nå skulle bygda og noen av dens innbyggere portretteres, ideen hadde modnet lenge nok, nå skulle den settes ut i livet !

Ekspedisjonen besto av undertegnede, som brakte med seg fotoapparat, blokk og blyant, samt en stk. hund (i tilfelle jeg gikk meg bort, ville den bringe meg tilbake til hjemmet.)

Utgangspunktet var Røberggenget, og ferdens gikk utover veien.

Nedenfor Almlia tok vi igjen to karer som var på tur til skolen.

Det var Trond Vassvik og Simon Almli, som da gikk i 2. og 1. klasse.

Om de gledde seg til sommerferien ? Begge lo rått av et slikt dumt spørsmål, det var vel klart !

Når det gjaldt planene for sommeren, visste de ikke helt sikkert enda.

Trond regnet med at det ble vel en tur til Handnesøya i år også, der har vi hus, og vi bruker å være mye ute i båten og fiske,

Simon trodde at de skulle til hytta i Hamerneset, og så ble det vel kanskje en tur til Sverige for å bade i basseng.

Trond Vassvik og Simon Kåre Almli.

Etter en slik vellykket start på vår ferd, vandret vi med godt mot nedover til skola på Alterneset.

Der var det stor-friminutt, og vi hørte aloen lang vei. Her hoppet de strikk og her sparket de fotball og var meget aktive, også i munnbruken ! Borte ved gjerdet sto de noen firbeinte vesener, ved nærmere ettersyn viste det seg å være hester, og vi ilte straks nærmere for å se og høre. Rytterne var elever fra ungdoms-skolen på Båsmoen som hadde arbeidsdag. Det var en kjærkommen avveksling fra skolearbeidet, kunne de fortelle. At hestene koste seg, var det ingen tvil om, de ble klappet og kost med av små Alternværinger.

Marianne Strand og Nina Almli, med King og Belinda.

Vi gikk så bortover til skolen, for å slå av en prat med vakthavende lærer. Det var en fin jobb i varmen, fortalte Britt-Nancy. Hun er vikar ved skola, bor like oppi bakken så det er kort vei. For de som ikke kjenner henne kan vi fortelle at etternavnet er Westgaard Salamonsen, hun og resten av fam. har bodd på Alteren i 3 år nå.

Først i gammelhusan på Alterneset, der var nemlig heimen til hennes besteforeldre.

Så fikk de tomt oppi bakken, og har nå nytt hus. Foruten å være lærervikar har hun 2 små unger, og er også med i styret for ungdomslaget. Der har hun kassererjobben, og hun er ellers aktivt med i det meste som foregår i bygda.

Har ansvaret for barne- og dame-trimmen på skola, så vi er heldige som har fått "tak i en slik jente !"

Dermed ringte det inn, ungene og lærere skulle inn til sitt arbeid og vi videre med vårt.

Nede i vei-grøfta utover skola fikk hunden los. Ivrig jumpet han ned og fant to stykker, ivrig opptatt med et eller annet.

Ved nærmere ettersyn viste det seg å være to av Alternesets yngste innbyggere som var ute på runde.

De kom villig opp av grøfta for å bli intervjuet, og fortalte at de het Maiken Strøm og Ivan Olsen, de var begge 5 år.

Maiken hadde sykkelen med seg nede i grøfta, men det var dårlige forhold for sykling, kunne hun fortelle.

Ellers drev de på og plukket syreblader og spiste, det var kjempegodt!

De hadde også prøvd pil og buen til Ivan, og den var riktig fin.

Ivan kunne fortelle at den var kjøpt i Sverige, og at der er alt så billig. De hadde vært i Sverige på ferie, og det var enten ifjor eller kanskje var det vel i år, og når det ble ferie på arbeid hos pappa, så skulle de til Sverige igjen.

Maiken hadde så fin en sykkelhjelm, og hun fortalte at det var veldig lurt å ha på når man var ute og syklet.

Det kunne nemlig gå galt ellers, det visste hun !

Vi ble jo veldig nysgjerrige, og lurte på om hun hadde tippet på sykkelen? Jovisst, en gang, ja, det var ifjor eller når hun tenkte seg om var det vel gjerne IGÅR tilog med, da tippet hun på sykkelen og deisa hodet RETT i asfalten!.

"Du store min " utbrøt vi ,ganske forskekket .

Ja, det var ihvertfall nesten hjernerystelse, og blodet rann, og hun måtte ha et DIGERT plaster i mange dager . !Nemlig !!!

Her fant vi det best å avbryte intervjuet, før det utartet seg. VI skulle jo skrive en lys og hyggelig reportasje, og dette lignet mistenklig på den reneste kriminal -historie !

Vi takket for oss, og ungene dro ned grøfta, for å spise mørre syragres!

Ivan Olsen og Maiken Strøm,
adresse Alterneset !

Nå var hunden blitt ganske utålmodig. Han stirret på meg med bedende øyne, og mente tydeligvis at nå var tiden inne for en matpause. Dermed beveget vi oss oppover boligfeltet i Alterneset for å finne en hjemmeværende husmor med hjertelag for sultne journalister . Men de vokser ikke på trær, vi lette lenge før vi heldigvis fant en.
DER, hva skuet vårt øye ? Jo det var Åse Forsbakk som satt på altanen, omkranset av rosa geranier !
(det siste var ikke helt sant, men det hørtes så romantisk ut !)
Ihvertfall ble det nå sving på sakene. Den tobeinte fikk te og smørbrød, den firbeinte mesket seg med spekepølse og vatn ! Takk til deg Åse, du gjorde oss opplagte til videre ferd, etter en halv time på altanen var vi klare til dyst !

Så gikk ferden videre utover, på badestranda var det lite folk til tross for varmen.

Vi var på jakt etter ryggraden i det norske samfunn, nemlig bonden ! Men akkurat denne dagen var han visst trukket inn, for vi kjørte til Bustnes, vi kjørte opp Altermarka og ned igjen, men ingen i arbeid! Ikke før vi kom til Lillealtern, der fikk vi se en kar ute på et jorde. Mannen var Karsten Åsen, og han drevog rakte over poteten.

Han hadde med seg en hjelpesmann som het !

Kristian Gjølstad og var 5 år.

Han kunne fortelle at det var koselig å ha bestefar og bestemor i nærheten, og at han brukte å hjelpe dem med forskjellig. Når det gjaldt potetonna var det han som hadde kastet utover kunstgjødsel, ihverfall noe, og det tror vi så gjerne. Det så ut som samarbeidet mellom generasjonene var utmerket !

Vi vandret et stykke nedover veien, der møtte vi en liten syklist.

Det var Håvard Gullesen , 3 år, som raste avgårde på grusen.

Vi slo av en prat og fikk høre at sykkelen den hadde også pappa hatt da han var liten, og pappa het Hans.

Pappa var på arbeid, men mamma var heime i hagen og der var også han Karsten !

Her øynet vi en god historie, og stimte straks avgårde til åstedet.

Men det hele gikk ganske fredelig for seg, de satt og pratet, ikke på en grønnmalt benk, men på et hvitmalt bord !

Mamman het Ann Gullesen, og var temmelig solbrent på magen.

Ganske naturlig, ettersom den sto temmelig mye i været på det tids-
punkt !(Nå er resultatet blitt ei lita jente, vi gratulerer!)

Karsten O. Lillealter var ute på spasertur i finværet,,og det var no
vér tel det ", temperaturen var etterhvert steget videre oppover .

Nå var klokken blitt mange, hunden var lei hele intervjuingea og
gjespet høyt og demonstrativt !

Så nå vendte vi nesen heim over, der var det på tide å få på middagen.

Den var noe så kjedelig som seifilet og potet, og DET skal vi ikke
kjede våre leser med , så her slutter reportasjen!

Opplevd av Mette og Barrac, og nedskrevet av førstnevnte !

Håvard Gullesen.

Ann Gullesen og Karsten Lillealter.

SMÅ PLUKK

SMÅPLUKK

SMÅPLUKK

SMÅPLJUKK

Steinrøys har fått ny ytterdør, og det var jammen på tide.
Den gamle har trofast trosset vær og vind o i mange år, og var temmelig
redusert. Døren ble innkjøpt av vedlikeholdsmidler fra kommunen.
Kalle Breimo og Steinar Solvang sto for arbeidet med å få den på plass,
det var visst ingen enkel jobb, for det var dårlig "bunn ".
Ivertfall har de nå fått alt i stand ,og det ble en fryd for øyet.
Nå står døra i stil med resten av huset. som jo ble beiset ifjor.
Vi sender honnør til de som sørget for at arbeidet ble gjort, både
med beising og snekring !

Noen har hvisket oss i øret at det er mange som ikke vasker opp koppene etter seg når de bruker huset

Det er ikke noen spesielle vi har i "skuddlinja," for alle har vel sine svin på skogen når det gjelder dette !!!!!
Derfor" Legg ikke ut på langtur fra Steinrøys uten å ha vasket opp !"

Barnelaget har fått laget seg en gjev kasse for å ha utelekene i. Den står rett ved siden av trappa på Steinrøys, og det var veldig lurt. Etter siste soareen, fikk komiteen se at på søndags formiddagen hadde sjura hatt storfest i kål og bein nede ved søppelkassene. Det er jo et kjent fenomen og ikke videre vakkert, derfor skal vi forsøke å få laget en slik stor kasse for å ha søplet i nede ved veien. Med lokk på. | En vanlig søppelkasse rommer jo bare en pose, og det blir for lite ved store tilstelninger.

Studielederen melder at det mangler et par stykker for at bridgekurset skal bli gjennomført.
Er det ingen lidenskapelige kortspillere i bygda som har lyst å være med på kurs ? Ring studielederen snarest !!!

Til slutt tar vi med en liten historie fra gammel tid :
Han Per i Lia satt på kvelvet sammen med en anna kar borte i Toppsundet.
En båt med to mann kjem og skal berge dem. "Å, det hastar no ikkje så med
meg", sa han Per. Berg no først dreggen ! "

I det poetiske Hjørnet ...

"Istdiden" nærmer seg...

Skrevet en januardag i
ørtenhundreogsprengkald.

O, du vidunder av en sekk med kull
dine løfter om varme er likar enn gull,
når ledd-vatnet stort'n tel tæla bomull.

Ennå ubeskåret og uten hull
med flekker av sot og tørket muld.
Jeg kommer til deg forventningsfull
når celsiusen daler til 40 under null
og værmannen kjem med enn masse tull
om lågtrøkk og høgtrøkk, hele himlen full.

O, du vidunder av en sekk med kull!

Hutre!

AEA

Huldra i Markjen.

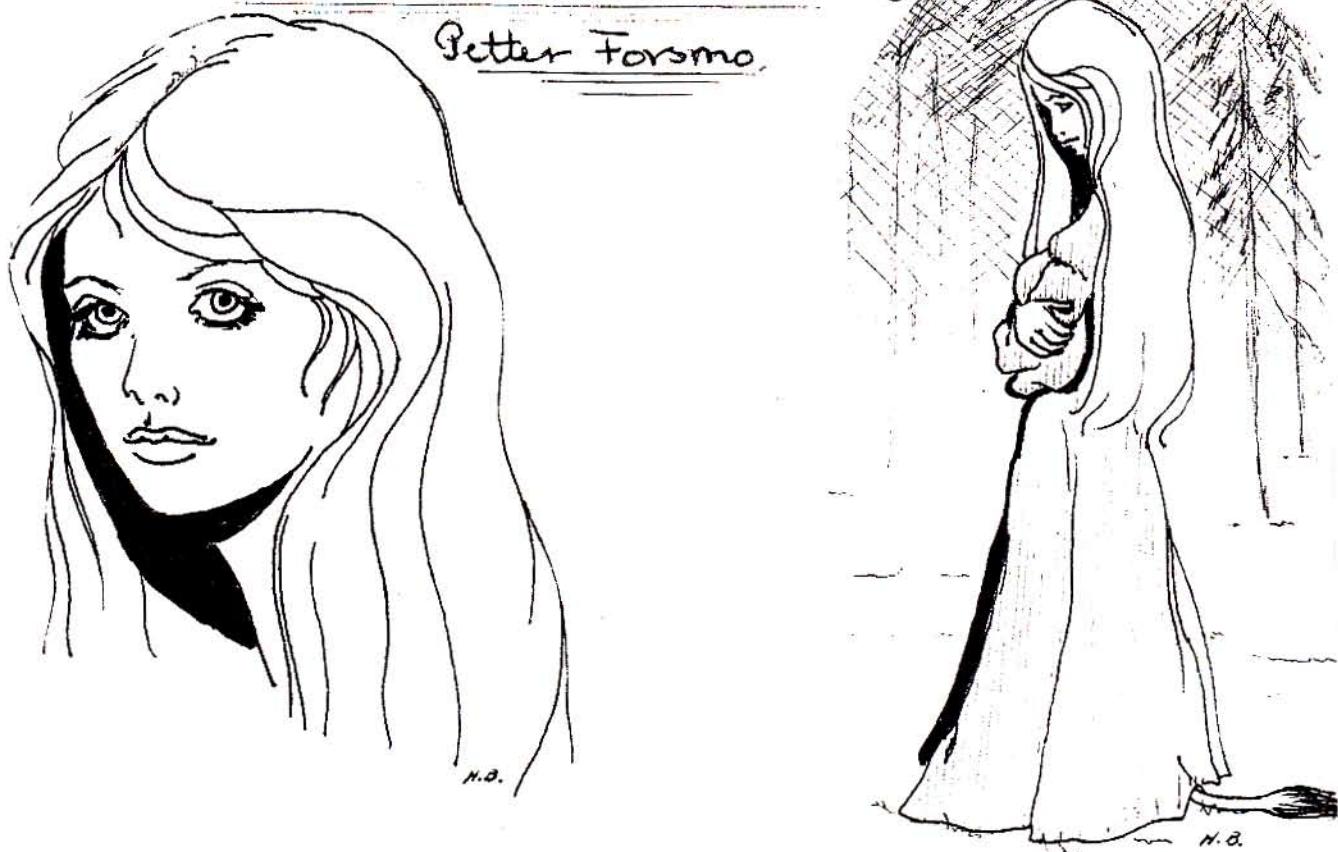
Ungdom som for på fisketur til Åtjønna kunne få sjå Huldra, når det var fint vær på lyse sommerkvelder. Ho var som en fe, ho svævde bortover landskapet, lyst langt hår som nådde nedom midje. På lang avstand hørtes en lys syngende tone. Det var vanskelig å kom ho nær, prøvde noen å nærmee seg, var ho plutselig langt borte. Ho for som regel i retning mot Savaturlia og da var ho borte. For lang tid tilbake fortelles det, en ungdom på fisketur eller på bærtur, var blitt bergtatt. Han ble borte i flere dager før han kom heim, han visste absolutt intet hvor han hadde vært. Tiden var borte for ham.

Ein kvell kom kyrne fra Heimemarkjen ikkje heim og en ungdom for opp. På høgda mot Åtjønna fekk han sjå ei jente medt i kuvasen, nordom Åtjønnelva. Han trudde det var ei gjeterjenta ifrå Markjen, så han ropa fleire gong, men han fekk ikkje svar, så han fortsatte helt til han kom til kyrn, der var ingen å sjå. Han for da heim med kjyrn, og då fekk han veta at det var ikke noen deroppe. Det måtte være Huldra.

En ungdom fra Markjen sku på fisketur til Åtjønna en kveld. Det var fint veir og nokså sent på kvell, han sa han sku kom heim på mårakvesten. Han ble borte i to daga. Når han kom heim vil dem veta ke han ha vøre henn så lenge. Han trudd han ha vøre borte bære nân tima. Var han blitt bergtatt?

Vi har og Skogfrua i Skogfrudaln, ho er der, folk har sett ho, men ho blir borte når noen skal nærmee seg.

Petter Forsmo.

Gubben i Tortnflågan.

Der sitt en gubbe i Tortnflågan
han har der været titusen år.
Har du trollsnitt i øyet du se ham får.
Han er nu gammel, sur og grånet;
tiden ham ikke har forskånet.

Der sitt en gubbe i Tortnflågan,
hans hår det vokser som store graner.
Hans skjegg er krattskog i lange baner,
og pannen hever seg som et flåg,
og øret er som et kjempetråg.

Der sitt en gubbe i Tortnflågan,
hans nese er både stor og fjogn,
og fremst på vokser en diger rogn.
Blikket er lurende, og noe skulende;
hans hjem det er jo i verste u-lende.

Der sitt en gubbe i Tortenflågan,
han begynner nu å få dårlig syn.
Og over øynene på begge bryn
der vokser mose og lyng og kjerr,
hver høst der rødt er av tyttebær.

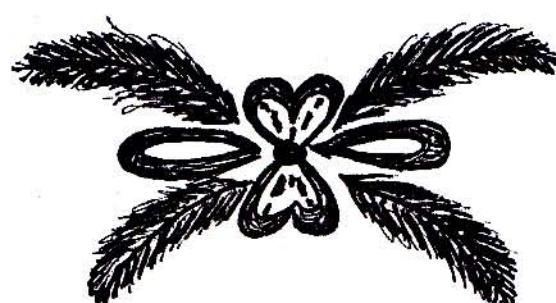
Der sitt en gubbe i Tortenflågan,
hver vinter sneen ham dekker til.
Hans ansikt er som et stivnet smil,
snøskred ruller med dur og drønn,
i nesen henger en istapp grønn.

Men gubben i Tortnflågan
har bare tatt seg en liten hvil.
Når solen varmer uti April,
og orren buldrer i trærnes topp,
da begynner gubben å våkne opp.

Og gubben i Tortnflågan
han sitt og minnest de gamle dage,
den nye tid er ham blitt til plage.
Før kretset ørn rundt i flotte svinger,
nu durer flyene med jern til vinger.

Gubben i Tortnflågan
han ser snart tiden sin er forbi.
Men ennå må han nok der forbli.
Å få ham se, ja det er litt ondt,
og sist eg såg han da var det skomt.

Hans Alterhaug.

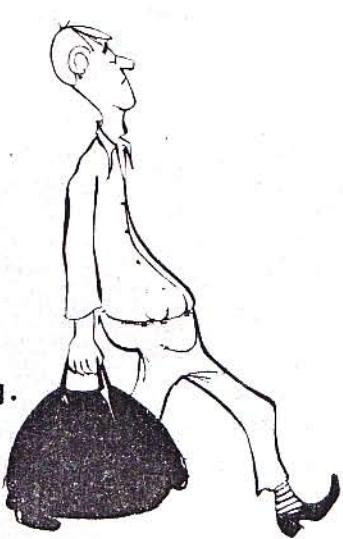
Diktet om "Gubben i Tortnflågan" er skrevet av min far Hans Alterhaug i 1948. Nå er det kanskje mange nye i bygda som ikke vet hvor Tortnflågan er. Det er et lite flåg som starter oppå Ramnskarlia, ovenfor Alterhaugen, og som strekker seg innover hele Alterfjellet helt til Båsmolia. Selv om flåget ikke er så spesielt høgt, så er det likevel nokså ufremkommelig der. Ja, det er vel bare noen få plasser det fremkommelig for oss tofottinga. Gubben i Tortnflågan har sikkert fått seg mang en god latter av oss små menneskekryp som har prøvd å forserre dette ufremkommelige landskap.

Nedenfor har han Helge Braseth tegna gubben sjøl, og han har tydeligvis sett ham!
Helge, du har trollsnitt i ditt øye!

Inger-Anne.

Nytt fra Laget!

Så er det høst igjen, og tiden er inne for aktiviteter i ungdomslagets regi. U.L. Daggry har allerede startet opp. Under Ranamessa var noen modige maur og hadde underholdning. Det var en ny erfaring, og det ble noen kroner i kassa! Ellers har styret arbeidet med forberedelsene til "Nordisk Kulturråd". U.L. Daggry skal nemlig være vertskap for representanter fra de nordiske land som ønsker å besøke et ungdomshus, og vil høre om de aktiviteter et ungdomslag driver med. Kommunen valgte altså ungdomslaget på Alteren til dette, og tirsdag 27. september var den store dagen! Programmet var middag, etterpå kaffe og kaker, litt underholdning og dans. BUL Mo var og danset folkedans, mens spelmannslaget sørget for musikken. Heimhug vil komme tilbake med en fyldigere reportasje i neste nr. av avis. Nå ville vi gjerne vise fram Steinrøys fra sin beste side, og huskomiteen stilte opp og ryddet både inne og utenfor huset. At huset var rent, det visste vi, for tidligere i vår hadde samme komiteen organisert rundvask på huset. Det var en gjeng med flittige damer som tok et tak, og her kommer et bilde av utslitte vaskere:

En takk til: Leikny K. Almli, Kickan Zetterlund Nilsen, Lisbeth Klausen og Alexander, Målfrid Bustnes, Dagny Krommen, Karin Jenssen, Hildegunn Høvik Johansen, Torill Braseth, og Grete Bakken, Mette R. Jassvik.

Rapport om kursvirksomheten i laget.

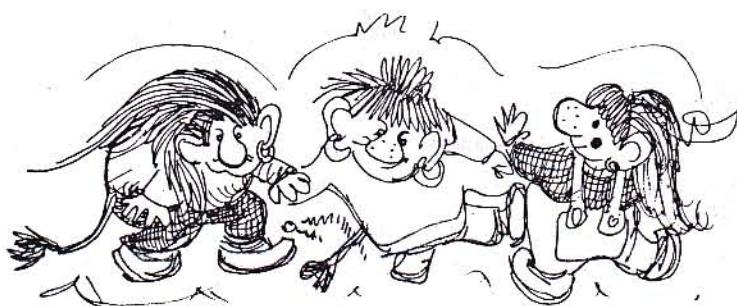
Det ser ut til at kursvirksomheten i laget holder på å ta seg opp. Hurra for det! I vår var det kurs i krydderbinding på Steinrøys. Kursleder var Laila Konradsen og seks stykker deltok. Her har vi dem:

Kickan Z. Nilsen, Unn -
Tove Høvik, Else M.
Alterskjær, Åse Forsbakk,
Klara Sørensen og Unn
Tove Aavitsland.

Nå i høst er allerede et førstehjelpskurs igang, og onsdag den 26. okt. starter gammeldans kurs. Da blir det nok hæla i taket for mange. Foreløpig er det den 26., 28 og 31. kl. 20⁰⁰ at kurset går, og sannsynligvis blir det to kvelder til. Men det blir avgjort senere.

Videre skal det holdes et spesielt kurs på skola på Alteren onsdag den 26. okt. kl 19. Dette kurset har vi kalt "Greppakurs" ettersom det er gamle sangleker og julespill som det skal "kurses" i. Her ønskes det spesielt at litt eldre personer stiller, slik at de som husker julspellan kan lære dem ifra seg til dagens generasjon av unger.

I senere nummer skal vi gi referat fra disse kursene.

"E' du gieppa du, e' du gieppa du?
e' du gieppa, gieppa, gieppa, du?
e' du gieppa du, e' du gieppa du,
e' du gieppa, gieppa, du!"

Slipseting på soareen! Var det noe galt med kjøttet i fårikålen? Vår utsendte på soareen på Steinrøys sistleden, kom under vær med at noen i ren frustrasjon (eller var det distraksjon?) gikk løs på sitt eget og andres slips under inntaket av fårikålmiddagen! Årsaken til dette er ikke kjent, og vi får også opplyst at "det va'kje eingong et skinnsleps, men ei gammel lørva!"

XXXXXX

Fra pålitelig hold blir det meldt at sommer O L er slutt for i år! Og at en "besviken og førbannat" svenske er blitt observert i TV. Han hadde visst ikke fått medalje.

XXXXXX

Vi har undret oss på hvor det ble av grønåma i år. Vår anonyme innringer ga oss forklaringa igår. Den har som så mange andre ranværinger tatt konsekvensen av de dårlige tidene i Rana og har emigrert til Sverige! Lykke på reisen, sier nå vi. (Bare den ikke spiser opp tyttebærlyngen så!)

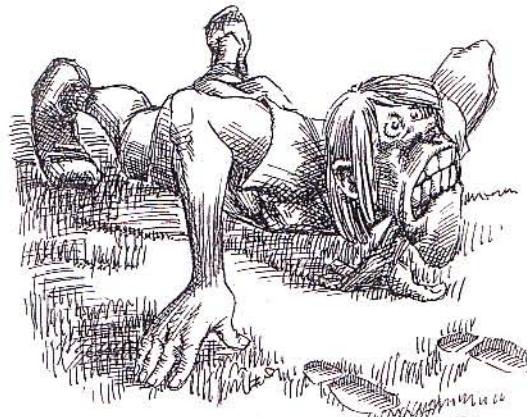
XXXXXX

Stemmingsbilde fra høst-soareen!

Eksempel på sint svenske.

På leting etter grønåma!

Gamle ordtak blir som nye!

(Hvem kjenner disse ordtakene? Send oss svar den som kan!)

Personer som er hensatt til transparente boliger av desidert lav bruddstyrke, burde ikke innlate seg på å anvende større eller mindre fragmenter av geologiske forekomster som prosjektiler.

* * * * *

Når den art av hovdyr som menneskene i særlig grad har knyttet til seg, står overfor en mangel i førbeholdningen, innleder de gjerne gjensidige handlinger av uvennskapelig art!

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

ET MODERNE EVENTYR !

I ei høyblokk i New York bodde de tre brødrene Brus.
En dag skulle de til vinmonopolet for å drikke seg fulle.
Først gikk den yngste. Da han var kommet nesten helt fram, kom det en gammel dame imot ham. Hun sa :"Å nei, å nei, gå ikke til vinmonopilet!
" Hvorfor ikke ? " spurte den yngste av brødrene Brus.
" Jeg har en paraply, og den får du i hodet hvis du ikke går hjem
og drikker et glass melk isteden "!, sa damen.
" Ja, ja, jeg får vel gå da ", sa han og tuslet edru hjem.
Så ville den mellomste ived.
Men det gikk ikke likere med ham, han møtte den samme gamle damen,
og måtte også dra hjem til et glass kald melk.
Men så skulle den eldste avgårde.
Det samme skjedde med ham, han møtte den sure frua.
" Å nei, å nei, gå ikke til vinmonopolet " sa hun.
" Hvorfor ikke ? spurte den eldste.
" Fordi jeg har en paraply, og den kan du få i hodet hvis du ikke
peller deg heim og tar et glass melk "!
" Da skal jeg si deg en ting, jeg, gamlemor ", sa den eldste.
" Jeg har nemlig også en paraply, og den er mye større enn din, så
hvis ikke jeg får slippe fram, så er det du som får den i hodet "!

" Jaja, jeg får vel gå da, " sa den gamle kona og tuslet edru hjem.
Dermed dro de tre brødrene Brus til vinmonopolet for å drikke seg fulle
Også levde de så lenge de levde !
Og snipp, snapp , snute, så var eventyret ute !

Merethe Vassvik, 6. klasse.

DE LIKE BRØDENE

6 dl hvetemel

De var to like brødre. 1/2 ts salt

Kan du gjette hva de ble? 4 ss sukker Den ene ble en baker, 2 egg
den andre ble smed. 8 dl melk
3 ss smeltet smør

Og smeden sto så svart som kull
og smidde med hammer og tang,
så gnistende da spraket,
og ambatten den bleng.

Men bakeren sto hvit av mel
og bakte kringler og kake.-

Dosom du er nytig snill,
så kan du du før smake.

Den ene var grøt, den andre hvit
fra mandag til lørdag kusk.
Men fikk du se dem onsdag morgen
kunne du ikke se festjell.

Susanne Wolden

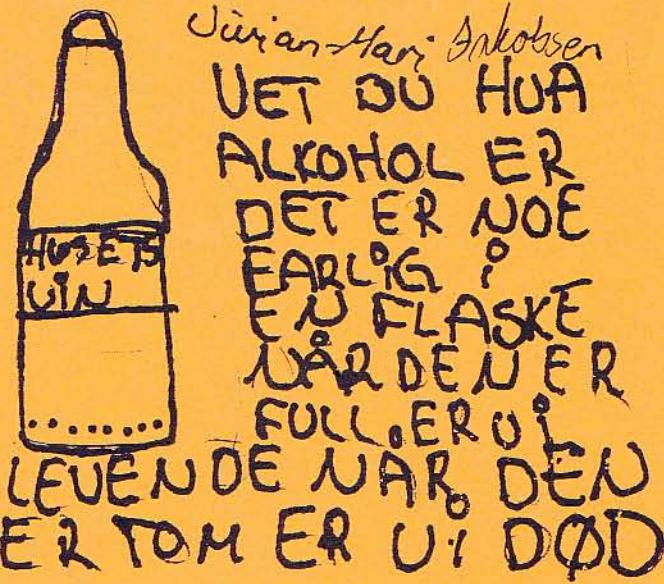
I REDAKSJONEN:

REDAKTØRER:

INGER - ANNE SLETTEN
METTE RØBERGENG VASSVIK
ANN - ELISE ALTERMARK

TEGNER:

HELGE BRASETH

VET DU HVA EN
SIGARETT ER?

ROBERT STROM

JO EN PINNE MED
TOSAKK I MIDDEN,
GLO I DEN ENE
ENDEN OG EN
IDIOT I DEN ANDRE!

HALLGEIR
KJØREN

De som har laget denne siden, går i 5. klasse, Alteren skole.